I ГЭТА ТАК!

Гомельскія НАВІНКІ

Жоўтая газетка на роднай мове Сакавік-2 2016

Першае 100% цалкам беларускамоўнае выданне Гомельскага рэгіёну

«Шмат чаго «ацечаственная» сістэма адукацыі ва мне выправіла, але, відаць, не ўсё, бо ў трыццаць я зноў перайшоў на мову»

стар. 4

Двое расейцаў абрабавалі жыхара Марса

стар. 3

Сілавым структурам бракуе ведання мовы

стар. 3

«Трапіла ў Леніна»: гамяльчанка забіла сужыцеля нажом у сэрца.

стар. 6

У дзіцячых садках Гомеля дзяцей фатаграфуюць у расійскай ваеннай форме

У рэдакцыю TUT.BY звярнуўся тата пяцігадовага хлопчыка. Малы ходзіць у адзін з гомельскіх дзіцячых садкоў, дзе яго рэгулярна прапануюць сфатаграфаваць у ваеннай форме. Прычым нават не ў беларускай, а расейскай. «Навошта ў такім раннім узросце прывіваць любоў да чужой радзімы? І наогул рабіць акцэнт на ваеннай тэматыцы?» — не разумее бацька хлопчыка.

— Трэці год наша дзіця ходзіць у сад, і кожны месяц-два там прапануюць сфатаграфавацца. Для выбару вобраза прыносяць буклеты з прыкладамі здымкаў. І амаль заўсёды прапануюць сфатаграфаваць дзяцей у форме вайскоўцаў: рыцараў, гусараў, салдат Другой сусветнай вайны, сучасных армейцаў. Але я супраць прапаганды ваеншчыны і гвалту, тым больш у дзіцячым садку.

Але чытача здзіўляюць не толькі ваенныя вобразы.

Паводле яго слоў, дзецям ні разу не прапаноўвалі зрабіць здымак у беларускай ваеннай форме. На выбар — толькі ваенная форма узброеных сіл Расіі, з расійскім сцягам. Калі прапаноўваюць вобраз рыцара, то ў даспехах Маскоўскага княства, калі гусара — то ў форме Расійскай імперыі.

— Такое адчуванне, што з дзяцей рыхтуюць абаронцаў Расіі, а не Беларусі. Але гісторыя Беларусі багатая сваімі героямі. Замест маскоўскіх віцязяў можна сфатаграфаваць дзяцей у вобразе воінаў ВКЛ (даспехі адрозніваюцца), замест расійскіх гусар выкарыстоўваць выявы крылатых гусар ВКЛ і Рэчы Паспалітай, якія доўгі час былі самай моцнай арміяй Еўропы. Цяпер Беларусь — суверэнная дзяржава са сваёй арміяй. Навошта ж дзецям прывіваць любоў да гісторыі чужой краіны, а не да сваёй? — не разумее тата.

У папярэднія гады ён проста не замаўляў дзіцяці фатаграфіі ў вобразе вайскоўцаў.

— Але пасля мінулага Дня Перамогі сыну два месяцы ўсюды мроіліся ворагі, немцы, фашысты. Ён стаў больш агрэсіўным. Пастаянна высвятляў, хто дрэнны, а хто добры. Спадзяюся, ідэолагі дзіцячых садоў пачнуць вучыць дзяцей міру, а не вайне, любові да сваёй Радзімы, а не да чужой, — кажа ён.

Загадчыца гомельскага дзіцячага сада, куды ходзіць сын чытача, кажа, што ва ўсіх фатографаў адміністрацыя патрабуе ліцэнзію. Паводле яе слоў, дзяцей фатаграфуюць толькі са згоды бацькоў, і тыя заўсёды былі задаволеныя.

— У нас ёсць і свая дзіцячая ваенная форма — для хлопчыкаў і дзяўчынак. Яна ахоўнага колеру, без сімволікі і іншай атрыбутыкі. Мы апранаем у яе дзяцей на ранішнік да 23 лютага і на гарадскі конкурс «Які цудоўны гэты свет». На нядаўнім ранішніку да Дня абаронцы Айчыны дзеці былі ў захапленні, ладзілі спаборніцтвы паміж камандай салдат і камандай спартсменаў.

Па словах загадчыцы, так у дзяцей выхоўваюць патрыятызм.

— Мы стараемся данесці да іх, што абараняць Радзіму — ганаровая адказнасць. Любячы маму, паважаючы бабулю, слухаючыся іх, мы абараняем Радзіму. Вядома, нашы дзеці разглядаюць карцінкі з ваеннай тэхнікай. Нядаўна рабілі падарункі татам — хтосьці пагоны, хтосьці самалёты — але гэта толькі ў старэйшых групах, дзе дзецям 5-6 гадоў.

Загадчыца тлумачыць, што фатографы не апранаюць дзяцей у ваенную форму. Іх здымаюць у звычайнай вопратцы, а потым робяць мантаж на камп'ютары. І такія фатаграфіі друкуюцца толькі са згоды бацькоў.

Псіхолаг: «Цалкам ізаляваць дзіця ад ваеннай тэмы нельга, гэта таксама шкодна»

Дырэктар і псіхолаг прыват-

нага псіхалагічнага цэнтра Алена Дубовік кажа, што ў кожнага дзіцяці свая псіхіка:

— Кагосьці такая фотасесія можа напалохаць, а кагосьці не. Але ў чым фатаграфаваць і калі, вырашаюць бацькі. І такія фотасесіі без іх згоды праводзіцца не могуць. Нейкаму аднаму з бацькоў такая ваенная фотасесія спадабаецца, нейкаму не, але абодва пункты гледжання маюць права на існаванне. Калі бацькі вельмі міралюбныя, талерантныя, настроеныя на беражлівыя адносіны да свету, для іх дзіцяці фатаграфія ў ваеннай форме будзе траўматычнай.

Алена Дубовік падкрэслівае, што патрыятызм — гэта не ваяўнічасць, а любоў да сваёй краіны і свайго роду. Аднак цалкам выключаць ваенную тэматыку бацькам не варта.

— Калі вы не даяце дзіцяці гуляць у танкі і пісталецікі, то танкам для яго стане скрыначка, а пісталецікам — палачка. Дзіця знаходзіць звонку адлюстраванне таго, што ў яго ёсць ва ўнутраным свеце. Напрыклад, тое, што яму расказваюць пра прадзядулю, які быў на вайне, або тое, што ён бачыў у нейкім фільме. У нашай генетычнай памяці і калектыўным несвядомым ёсць успаміны пра бясконцыя войны чалавецтва. Як дзіцяці прайграць перажываныя падзеі і зразумець, дзе дабро, а дзе зло? Гісторыя чалавецтва заснаваная на разбурэнні і тварэнні, і дзіця павінна разумець, што ёсць і тое, і іншае. Цалкам ізаляваць яго ад гэтай тэмы нельга, гэта таксама шкодна. Ваенныя дзеянні цяпер адбываюцца ў свеце, і вырасціць дзіця ў стэрыльных умовах не атрымаецца. Але можна выхоўваць у ім эмпатыю і спачуванне да іншых людзей.

tut.by

Сілавым структурам бракуе ведання мовы

Ці прыйдзе беларуская мова ў беларускія сілавыя структуры? Жыхар Гомеля, каардынатар грамадскай кампаніі «Справаводства па-беларуску» Ігар Случак даслаў ліст у аддзел унутраных спраў Савецкага раёна Гомеля, у якім звярнуў увагу на шматлікія памылкі ў беларускамоўным афіцыйным бланку ўстановы МУС і выказаў некаторыя прапановы:

– Гэты бланк, наколькі я памятаю, не мяняўся ў іх ужо гадоў пяць. Калі я апошні раз звяртаўся з нейкім зваротам у МУС Савецкага раёна Гомеля, у іх бланку было шмат моўных памылак. Я тады прапанаваў ім правесці нейкую працу з супрацоўнікамі, каб падвысіць іх веданне беларускай мовы, яны ж дзяржаўныя служачыя. І варта выправіць бланк.

Ігар Случак атрымаў адказ, у якім паведамлялася, што памылкі выправілі і правялі размову з супрацоўнікам, які рыхтаваў бланк да друку. Што тычыцца іншых прапаноў, то гэта пытанні для службовага карыстання. Так патлумачылі грамадскаму актывісту.

«Наўрад ці там што зменіцца, – адзначыў Ігар Случак. – Бо і той адказ, які да яго прыйшоў, быў напісаны не зусім пісьменна».

Васіль Кроква

Двое расейцаў абрабавалі жыхара Марса

У аддзел унутраных спраў Лоеўскага райвыканкама звярнуўся жыхар вёскі Марс.

Пенсіянер заявіў, што ў тры гадзіны дня ў яго хату праз незачыненыя дзверы зайшлі двое невядомых. Няпрошаныя госці скралі сумачку з дакументамі і ўцяклі. Праваахоўнікі затрымалі па падазрэнні ў рабаванні грамадзян Расіі 1984 і 1985 гадоў нараджэння. Выкрадзеныя рэчы канфіскаваныя, праінфармавалі ў МУС Беларусі.

gp.by

Вельмі вясёлы бацька назваў сына Іеговам толькі дзеля таго, каб на ягоным вяселлі пасмяяцца са сведкі.

«Шмат чаго «ацечаственная» сістэма адукацыі ва мне выправіла, але, відаць, не ўсё, бо ў трыццаць я зноў перайшоў на мову»

Беларускай мове мяне навучыла бабуля. Я гэта зразумеў нядаўна, калі слухаў стары аўдыёзапіс з сямейнага архіва. З магнітафона даносіўся рыпучы гук — старэйшы брат запісаў на плёнку маю балбатню. Калі я слухаў запіс, моцна ўразіўся, што ў пяць год я размаўляў па-беларуску. Гэта потым я пайшоў у школу, дзе мне «выправілі язык», а тады я размаўляў натуральна — як мяне навучыла баба Ганна.

Калі ў старшых класах я пісаў сачыненне, настаўніца расейскай мовы выправіла «баба Ганна» на «баба Анна», хаця яна заўсёды была Ганнай. Не толькі гэта — шмат чаго наша «ацечаственная» сістэма адукацыі ва мне «выправіла», але, відаць, не ўсё, бо ў трыццаць я ізноў перайшоў на мову.

Беларуская мантра

Усё жыццё я чую мантру: «Беларуская мова — наша матчына мова, мова Купалы і Коласа. Яе трэба шанаваць і захоўваць. А теперь давайте поговорим о серьёзном».

Сёння от і высокі чыноўнік апраўдвае неўжыванне мовы ў судовай практыцы Коласам і Купалам. Маўляў, няможна на мове класікаў зачытваць прысуды забойцам. І мне хочацца даць яму па ілбе драўлянай лыжкай, якую я сам выразаў і якую пагрызла мая мыш Верачка. Я ўпэўнены, што і Колас з Купалам выразалі б лыжкі і далучыліся б да збіцця высокага чыноўніка. Разам мы б мо выбілі з яго башкі тую мантру, ці хаця б наставілі гузакоў у якасці кампенсацыі за маральныя страты. Мне от цікава, паважаны чыноўнік, калі ваша бабуля, прабачце мяне грэшнага, ішла ср.ць, яна пераходзіла на расійскую мову?

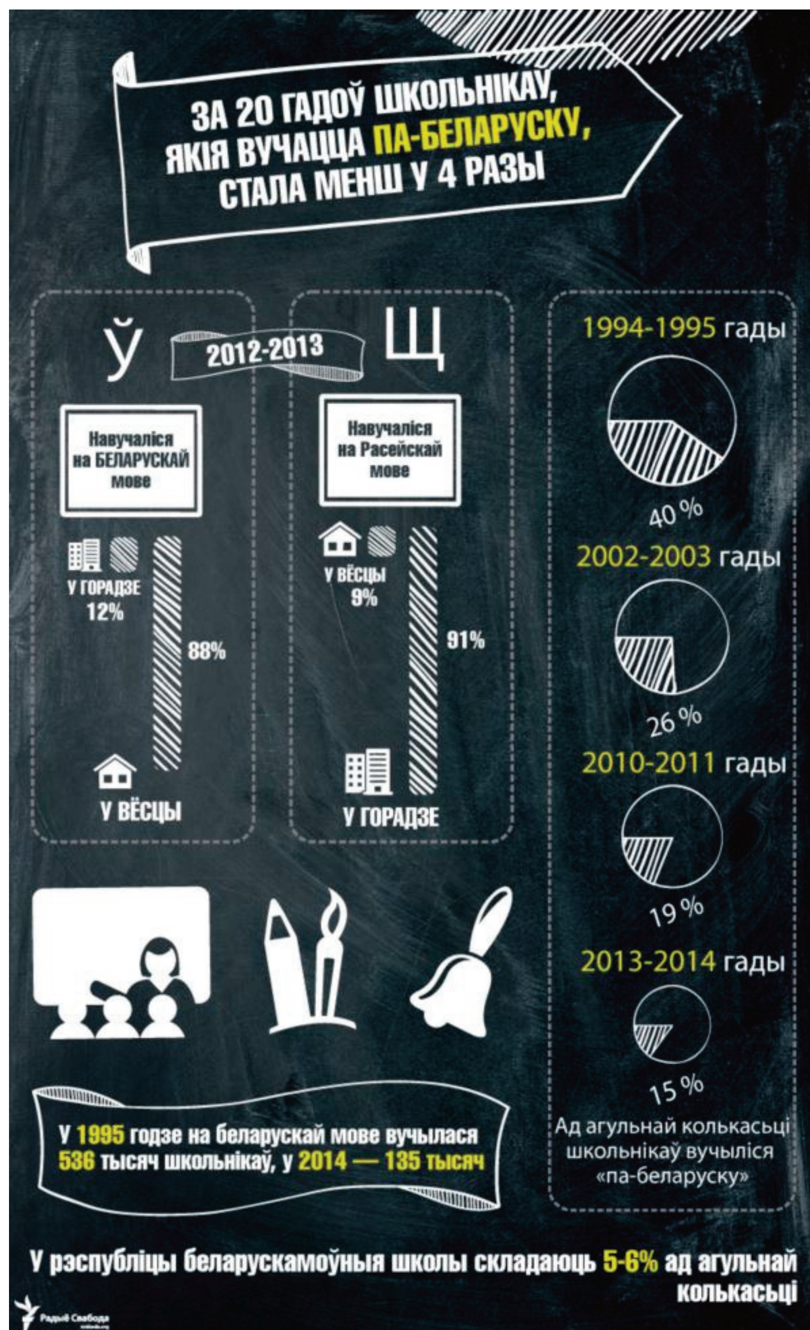
Я б не здзівіўся, калі б пачуў тое ад трактарыста ці даяркі. Але ад таго, хто, як у нас кажуць, вялікім чалавекам стаў, хочацца чакаць большай мудрасці і большай адказнасці.

А нашы чыноўнікі — гэта наша бяда. Яны ўвабралі ў сябе самыя паганыя беларускія якасці.

І пакуль вагаюцца, як увесці адну дадатковую гадзіну беларускай мовы, каб ніхто не пакрыўдзіць і не згубіць свае месцы, вырастае новае пакаленне беларусаў, для якіх Купалу трэба чытаць са слоўнікам.

«Уведамляю вас, што мы пака жывы»

От я раней думаў, што звужэнне ўжытку беларускай мовы да пэўных сфераў — гэта такая глыбінная філасофія,

якая ўзнікла як механізм самазахавання. То бок, калі нашыя самыя мудрыя прашчуры адчулі небяспеку для мовы, яны ноччу ў лесе вакол свяшчэннага вогнішча зладзілі нараду і вырашылі схаваць мову ў тыя мантры пра Коласа і Купалу, каб пры спрыяльных умовах, калі спёка спадзе і пойдзе дождж, мова пачала расці з сухоха насення і зноў забуяла. Але не, час ідзе, а расійскія серыялы паказваюць у кожнай вясковай хаце. І беларуская мова вымываецца нават стуль, дзе яна трывала сядзела.

Мая знаёмая пісьменніца неяк сказала, што любіць жывую вясковую мову і не ўспрымае тую, якой гавораць у рэдакцыях газет. Я таксама часта наракаю на слоўнікі, што яны недастаткова прудкаўскія. Аднак рэгіянальныя жывыя гаворкі не маюць рэзерву для ўтварэння нацыі. Мова рэдакцый такі рэзерв мае. Гэтак сталася з усімі мовамі свету — яны ўсярэдніліся да зручнай і зразумелай ўсім формы. Не выключэнне і «великий и могучий русский язык». Яму толькі больш пашчасціла на нашай зямлі. Праз шырокі распаўсюд на тэлебачанні, у афіцыйнай сферы да яго хутка прызвычаіліся, і ніхто з беларусаў не жаліцца, што расійская мова недастаткова жывая, не такая, як у расійскіх сёлах.

А беларускай літаратурнай мове не пашчасціла зусім. Мая маці, якая выдатна ўмее размаўляць на нашай рэгіянальнай варыяцыі беларускай мовы, не можа чытаць беларускія кнігі і газеты — літаратурная мова для яе — напаўзамежная. Мама сустракае мяне з аўтобуса словамі:

— І кашуля вісіць, і дурань дрыжыць.

А калі мы праходзім па беразе Прыпяці, кажа:

— Во, ужо крыгі плывуць.

— А што такое крыгі?

— Крыгі і е крыгі.

Але яна звоніць мне і просіць дапамагчы напісаць пляменніку сачыненне:

— Бо я беларускую мову не ведаю.

Яе не ведае і мой пляменнік, хоць вучыцца ў маёй школе, у маёй настаўніцы. У нас з пляменнікам розніца ва ўзросце — дваццаць гадоў. Шаноўныя чыноўнікі з Міністэрства адукацыі, от адкажыце мне, як такое можа быць?

А калі будзе чаргові перапіс насельніцтва, маці запіша сябе носьбітам расійскай мовы, бо яе яна ведае, як «па-граматнаму» сказаць «я люблю картоплю і лісянкі». А як на мове Купалы — не.

Атрымліваецца, што ёсць народная мова, ёсць «правільная» расійская, на якой дакументы складаюць. А яшчэ ёсць беларуская, але то мова класікаў, а не наша. Яна не мае ўжытку: на ёй не вядзецца справаводства, не зачытваюцца прысуды забойцам, не паказваюць серыялы. Адно толькі — яна матчына, і яе чамусьці трэба захоўваць.

У мяне ёсць ліст, які ў 1937 годзе напісаў майму прадзеду прудкаўскі сваяк Васіль. Добра відаць, што ўжо тады беларускі селянін імкнуўся быць «граматным»: «Уведамляю вас, што мы пака жывы».

Васіль працаваў касірам у Аўцюках, «уволился з работы і здавал дела ў Мазыры, был там целую неделю». Чалавек ламаў сваю мову, каб здаваць «дела» і мець працу. Паперкі ж па-расійску запаўняць трэба.

Але ў месцах, якія не тычацца службовых спраў, Васіль пераходзіў на беларускую мову: «Учора яна прасіла, каб мы напісалі табе, як яна мучыцца. Яна кажа, каб Андрэй быў, ён бы дзесяць раз прыйшоў мяне даведацца».

Бы розныя людзі пісалі той ліст.

Поп саграшыў, а дзяка вешаюць

І, шаноўныя «гасударавы людзі», не трэба валіць з хворай галавы на здаровую, кажучы, што ў нас ёсць выбар, як размаўляць. Моўная палітыка — не справа даярак, трактарыстаў і касіраў з Аўцюкоў, а ваша. Як той кажа, поп саграшыў, а дзяка вешаюць. Расійская мова не была маім выбарам, бо да пяці год я размаўляў па-беларуску, пакуль не трапіў у дзяржаўную сістэму адукацыі. Я перайшоў на расійскую, наадварот, таму, што ў мяне не было іншага выбару.

За год, што я жыву на Палессі, у мяне склалася ўражанне, што палешукі сумуюць па мове. Усюды ёсць вырадкі, але агульнае стаўленне да беларускіх словаў вельмі прыязнае. Прадаўчыха шырока ўсміхаецца, калі мы з сябрам уваходзім у краму, і гучна вітае нас:

— Добры дзень, шаноўныя.

Стрыечны брат, які да мовы ставіўся абыякава, пасля дзвюх дыскусій са мной едзе на заробаткі ў Расію і вучыць там калегу-таджыка беларускім словам. Кажа яму:

— Што ты як чурка? Кружка, кружка… Карэц!

Аксана, якая мае дыплом філолага, моцна здзіўляецца, што беларуская мова — не правінцыйнае адгалінаванне расійскай:

— Как так? Нас же учили! Нас же учили…

Наступным разам яна кажа мне:

— Прывітанне! А можна я буду размаўляць з табой па-беларуску?

Можна. Размаўляй са мной па-беларуску.

Андрусь Горват, Прудок (Калінкавіцкі раён)

Мужчына, які павесіў цяжарную сабаку, аштрафаваны на 4,2 млн

Суд Рэчыцкага раёна пастанавіў аштрафаваць на 20 базавых велічынь мужчыну, які павесіў ўласную цяжарную сабаку, паведаміла прэс-сакратар Гомельскага абласнога суда Вольга Барсукова.

7 студзеня недалёка ад вёскі бранёй Рэчыцкага раёна мясцовая жыхарка падчас прагулкі па лесе ўбачыла жудасную карціну: на дрэве была павешана цяжарная сабака. Дзяўчына напісала заяву ў міліцыю.

У ходзе следства падазрэнне трапілана 51-гадовага мясцовага жыхара. Увагу міліцыянтаў прыцягнула тое, што раней з падворка мужчыны ўвесь час разносіўся сабачы брэх, а падчас абыходу стаяла цішыня. Гаспадар дома прызнаўся, што некаторы час таму яго сабака панадзілася прабірацца на чужыя падворкі і нападаць на свойскую птушку. З-за гэтага ў мужчыны пачаліся праблемы з суседзямі, таму ён вырашыў пазбавіцца ад жывёлы. Спосаб прыдумаў не самы гуманны: адвёў у лес і павесіў. Цела хацеў пахаваць, аднак выкапаць яму ў мерзлай зямлі не змог. Таму пакінуў усё як ёсць і пайшоў дадому.

На падставе арт.15.45 КаАП Рэспублікі Беларусь (жорсткае абыходжанне з жывёламі) мужчыну трэба будзе выплаціць штраф у памеры Br4,2 млн.

БелТА

Жанчына, што парэзала мужа за «не так набытага селядца», атрымала пяць гадоў абмежавання волі

Суд Цэнтральнага раёна Гомеля вынес прысуд па крымінальнай справе 66-гадовай жыхаркі абласнога цэнтра, якая абвінавачвалася ва ўчыненні злачынства згодна з ч. 1 арт. 147 КК (нанясенне цяжкіх цялесных пашкоджанняў). Пацярпеў яе муж.

Суд Цэнтральнага раёна Гомеля вынес прысуд па крымінальнай справе 66-гадовай жыхаркі абласнога цэнтра, якая абвінавачвалася ва ўчыненні злачынства згодна з ч. 1 арт. 147 КК (нанясенне цяжкіх цялесных пашкоджанняў). Пацярпеў яе муж.

Як паведамляе прэс-служба Гомельскага абласнога суда, жанчыне, раней не судзімай, прызначанае пакаранне ў выглядзе пяці гадоў абмежавання волі без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу. Прысуд не ўвайшоў у законную сілу, можа быць абскарджаны і апратэставаны.

Злачынства было ўчыненае ў лістападзе. Муж абвінавачанай пайшоў на рынак за селядцом, грошы папрасіў у жонкі. Муж і жонка вялі асобныя бюджэты. Жанчына дала грошы з умовай, што муж праверыць у банкамаце сваю картку, — раптам яму ўжо пералічылі грошы. У выпадку адсутнасці грошай на картцы ён мог выкарыстаць грошы жонкі. За дзеяннямі мужа яна назірала з балкона і ўбачыла, што мужчына не праверыў наяўнасць сродкаў на картцы ў банкамаце.

Калі мужчына вярнуўся дадому з селядцом, пачаўся скандал, жанчына кінулася на мужа з нажом і прычыніла яму цяжкія цялесныя пашкоджанні.

БелаПАН

«Трапіла ў Леніна»: гамяльчанка забіла сужыцеля нажом у сэрца.

Гамяльчанка, якая ўдарыла сужыцеля у грудзі нажом, паўстане перад судом, паведамілі ў Гомельскім гарадскім аддзеле Следчага камітэта.

Мужчына і жанчына пазнаёміліся ў канцы 2015 года. Спачатку ён займаўся рамонтам у яе кватэры, а потым з-за адсутнасці ўласнага жылля і зусім застаўся там жыць. Аднак з часам кватэрнае пытанне стала частым чыннікам скандалаў. Чарговая сварка здарылася на стары Новы год. Жанчына паспрабавала выгнаць мужчыну, аднак у адказ пачула: «Я нікуды не пайду, можаш мяне забіць». Пасля гэтага гаспадыня кватэры схапіла нож і ўдарыла сужыцеля проста ў сэрца.

Апамятаўшыся, жанчына, якая працавала медсястрой, паспрабавала выратаваць мужчыну, аднак ён памёр амаль імгненна. Апошнімі словамі былі: «Трапіла ў Леніна». Як аказалася пазней, у яго на грудзях была татуіроўка з выявай Ільіча.

Справа перададзеная ў суд. Жанчыне пагражае да 15 гадоў турмы.

БелТА

На «Гомельпрамбудзе» знізілі зарплаты і звольнілі двух нязгодных рабочых

Работнікі прадпрыемства «Гомельпрамбуд» Віталь Кандрашоў і Яўген Ляўшоў былі звольненыя без выканання патрабаванняў заканадаўства пасля таго, як не згадзіліся на зніжэнне тарыфнай стаўкі на 20%, паведаміў прававы інспектар прафсаюза РЭП Леанід Судаленка.

Ён зазначыў, што звольненыя — машыністы аўтамабільных кранаў упраўлення механізацыі філіяла № 11 ААТ «Гомельпрамбуд» — падалі іск да наймальніка з патрабаваннем аднаўлення на працы, аплаты за час вымушанага прагулу і спагнання канчатковага разліку пры звальненні.

У гэтым выпадку гэтае патрабаванне закона не выкананае, значыць, звальненне будзе прызнанае незаконным. Пра гэта таксама сведчыць судовая практыка, пра гэта ідзе гаворка і ў пастанове пленума Вярхоўнага суда. Звольненыя работнікі сталі членамі нашага незалежнага прафсаюза РЭП, я буду адстойваць іх інтарэсы ў судзе і ўпэўнены, яны будуць адноўленыя на працы», — падкрэсліў ён.

Юрыст дадаў, што пасля падачы іску ў суд у інтарэсах работнікаў былы наймальнік ужо разлічыўся з імі, перавёўшы сумы канчатковых разлікаў на іх картрахункі ў банку.

БелаПАН

- Забудзься ўсё, што ты вывучаў у інстытуце, табе гэта не спатрэбіцца.
- Я не навучаўся ў інстытуце.
- Тады Вы нам не пасуеце, нам патрэбныя людзі з вышэйшай адукацыяй.

У мазырскім ТАА «Лотас» затрымалі кіраўніцтва. КДБ адмаўляецца ад каментароў

Камітэт дзяржбяспекі не каментуе інфармацыю пра затрыманні ў мазырскім ТАА «Лотас».

«У мяне няма інфармацыі. Наша праца складае дзяржаўную тайну», — заявіў начальнік прэс-службы КДБ Дзмітрый Пабяржын.

«У вытворчасці абласнога ўпраўлення Следчага камітэта такой крымінальнай справы няма», — адзначыла афіцыйны прадстаўнік УСК па Гомельскай вобласці Марыя Крываногава.

Разам з тым жыхары Мазыра актыўна абмяркоўваюць затрыманні кіраўнікоў буйнога прадпрыемства. «Бралі будынак людзі ў масках, як у кіно. Выносілі тэхніку, камп'ютары», — паведаміў жыхар Мазыра, які пажадаў застацца неназваным.

У «Лотасе» не каментуюць сітуацыю, адсылаючы за падрабязнасцямі ў цэнтральны апарат КДБ. Вядома, што ўжо прызначаны выканаўца абавязкаў генеральнага дырэктара. Да 29 лютага рахункі прадпрыемства былі арыштаваныя, у апошні дзень зімы арышт быў зняты, і супрацоўнікі прадпрыемства атрымалі зарплаты.

Раней у Мазырскі райвыканкам паступалі скаргі ад работнікаў прадпрыемства на затрымку заробкаў.

Асноўнымі відамі дзейнасці ТАА «Лотас» з'яўляюцца праектаванне і ўзвядзенне будынкаў, мантаж і рамонт тэхнічных прылад, што прымяняюцца на небяспечных вытворчых аб'ектах, на якіх выкарыстоўваецца абсталяванне магістральнага трубаправоднага транспарту, здабыча пяску сілікатнага адкрытым спосабам, міжнародныя і ўнутрырэспубліканскія перавозкі аўтамабільным транспартам, выраб піламатэрыялаў, выраб мэблевай і сталярнай прадукцыі.

Заказчыкі прадпрыемства — ААТ «Мазырскі МНПЗ», РУП «Гомельтранснафта Дружба», ПУП «Захад-Транснафтапрадукт», «Белаграпрамбанк», Нацыянальны парк Прыпяцкі, Петрыкаўскае УКБ, Мазырскае УКБ, УПП «Белтрансгаз», РУП «Беларускі металургічны завод».

БелаПАН

Каханне на ўсё жыццё. ТОП-5 він ад якіх не стогне гаманец. "IQ"

У Вас засталася яшчэ хоць кропля годнасці? Тады, калі ласка, да апошняга пазбягайце пладова-ягадных вінаў. Але калі апошні рубеж ужо пройдзены, то вазьміце хаця б гэта. Цана ў яго прыкладна такая ж, як і ў вінаградных – ~ 37 картох за 0.7, а склад абсалютна невядомы – нам яго на этыкетцы знайсці не атрымалася. Але гэта не павінна Вас турбаваць, бо на смак яно годнае і водар яго не адпуджвае, па меншай меры, адразу.

На гэтым топ скончваецца, а Вы выбірайце, спрабуйце, пашырайце гарызонты сваіх смакавых адчуванняў і атрымлівайце асалоду ад жыццём. І памятайце: бутэлька выглядае самавіта, у tetra-pak-е аб'ём больш, а дазвол вечнай праблемы «што ж узяць» ўсё яшчэ за вамі.

Rachok Genious

M&S MEDIA

Неперыядычнае выданне
Інфармацыйна-забаўляльная газета
«Гомельскія Навінкі Сакавік 2016-2»
Уладальнік выдання - M&S Media

Заснавальнік: Гуан Карлас
Галоўны рэдактар: Лявон Грос
Галоўны дызайнер: Аляксей Венецыянаў

246006, г. Гомель, вул. Замаева, 69
Рэдакцыя "Гомельскія Навінкі 2015"

Надрукавана на
папяровай фабрыцы
"ГумНо", г. Клінцы,
вул. Мажаеўская, 17б.

Тыраж: 250 асобнікаў.
Распаўсюджваецца безкаштоўна.

Мы ў сацыяльных сетках:
vk.com: gnavinkicom
facebook.com: spravavodstva

Наш **e-mail:** gnavinki@gmail.com

M&S MEDIA